

[Justitsministeren.]

afgørende. Det synes jeg i og for sig er interessant, for hvis det er det ærede medlems eneste bekymring, synes jeg, det ærede medlem må kunne stille sig tilfreds med, at allerede efter den gældende praksis ved domstolene er ansvaret pålagt den fra sidevejen kørende. Det udvalg, der i det andet høje ting beskæftigede sig med spørgsmålet, har udtrykkeligt taget stilling til det i betænkningen, der blev afgivet den 13. marts 1953, og hvori det hedder — jeg beder om formandens tilladelse til et kort citat —:

„Udvalget har i denne forbindelse drøftet spørgsmålet om at understrege sidevejstrafikantens ansvar, såfremt han ved indkørsel på en hovedvej forvolder et færdselsuheld. Justitsministeren har imidlertid overfor udvalget anført, at domstolene allerede i praksis pålægger sidevejstrafikanten fuldt ansvar i disse tilfælde, og har belyst dette ved en række eksempler fra de seneste år.“

Der er nemlig det interessante ved problemerne omkring hovedvejsreglerne, at vore domstole så sent som i 1950 og 1951 har taget stilling til disse problemer, og det drejer sig ikke om underordnede domstole. Jeg kan bl. a. henvise til i hvert fald to højesteretsdomme, som ligger ganske på linie med hinanden, og jeg vil med formandens tilladelse citere et par sætninger fra den ene. Det hedder i præmisserne til denne dom:

„Den omstændighed, at appellanten i den for ham ved lastmotorvognens tilsynskomst opståede farlige situation muligvis ikke har reageret på den mest hensigtsmæssige måde, findes ikke at burde komme i betragtning til nedsættelse af hans erstatningskrav lige overfor den grove uagtksomhed, der er udvist af indstævnte ved at køre ind på hovedvejen uden at sikre sig, at der ikke på denne var færdsel, som han skulle holde tilbage for, jfr. færdselslovens § 11, stk. 2.“

Jeg synes i og for sig ikke, at det kan siges klarere af nogen domstol, hvor ansvaret ligger i et tilfælde som det pågældende.

Det ærede medlem var inde på, om man muligvis kunne tænke sig en ordning, hvorefter den, der kom fra sidevejen og kørte ind på hovedvejen, ved et særligt tegn, ved lygte el. lign., tilkendegav den på hovedvejen kørende, at han ville køre langsomt hen til hovedvejen eller havde bemærket

ham. Jeg tvivler noget på, at en sådan ordning vil være praktisk gennemførlig. Vore teknikere har ikke på noget tidspunkt været inde på den tanke, såvidt jeg ved, men det kan vi i hvert fald hurtigt få oplyst i udvalget.

Iøvrigt kritiserede det ærede medlem hr. Korsgaard den vending, som forslaget benytter i § 1, om, at den, der kører på sidevejen, på utvetydig måde skal vise den eller de på hovedvejen kørende, at han vil lade dem passere først, og at han derfor i god tid skal nedsætte hastigheden og om fornødent standse helt før indkørslen, og det ærede medlem spurgte, hvordan man kunne tænke sig at den på hovedvejen kørende kunne se, hvorledes den på sidevejen kørende ville forholde sig. Jeg forstår i og for sig ikke helt kritikken, for når man betænker, at ordvalget fra mindretallets side i det andet høje ting ikke er forskelligt på dette område, og at det gik ind for fuldt stop, kan jeg ikke forstå, hvad det ærede medlem kunne tænke sig at sætte i stedet. Jeg vil med formandens tilladelse citere, hvordan forslaget om fuldt stop blev formuleret i det andet høje ting. Der stod:

„Under fremkørsel mod de i 1. punktum nævnte gader og veje (hovedveje) skal den fra sidevejen kommende på utvetydig måde vise den eller de på hovedvejen kørende, at han vil lade dem passere først, ved i god tid at nedsætte hastigheden og standse helt før indkørslen på eller over hovedvejen.“

Selve den situation, at den på hovedvejen kørende ser den på bivejen kørende, der nærmer sig hovedvejen, er altså for mindretallet i det andet høje ting nogenlunde tilsvarende den situation, som vi tænker os, når vi foreslår den regel, som jeg nu har formuleret i lovforslagets § 1. På dette punkt kan man altså ikke argumentere til fordel for fuldstændigt stop.

Korsgaard: Det kan kun glæde mig, at de forskellige domme, der er faldet, siger, at det er den, der kommer fra sidevejen, der har ansvaret. Men dette, at den, der kommer fra sidevejen, skal gøre tegn, og netop det, at der står, at han på utvetydig måde skal vise den eller dem o. s. v., vil igen sige, at den, der kommer på hovedvejen, skal have set det, og der synes jeg der er en lille skavank. Jeg synes som sagt, at det, det drejer sig om, er, at trafikanterne,